

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
 לשולחן השבת

עצה מעשית

הרב אפרים שטורם

את הרבי פגשתי לראשונה כשביקרתי אצלו כדי להיוועץ אודות מחלתה של אמי.

לא הייתי חסיד. למעשה, למדתי ב'שיבת רבי חיים ברלין' הליטאית, ואת ההסמכה הרבנית שלי קיבלתי מראש הישיבה הרב יצחק הוטנר. אבל כשאמי חלתה, הלכתי אל הרבי, משום שגם בקרב ציבור שומרי התורה שלא נמנו על עדת החסידים, כבר היה ידוע ומפורסם שכדי לקבל עצה טובה, כדי לקבל תשובה אמפתית לשאלה רגישה, כדי לזכות לפתרון לדילמה מורכבת, הולכים אל הרבי, ושדלתו של הרבי לעולם אינה סגורה בפני איש.

הרופאים שטיפלו באמי לא הצליחו להגיע להסכמה האם לבצע ניתוח או לא. מחד, ניתוח הציע סיכוי לריפוי, אך טמן בחובו גם סיכון. מצד שני, לא לעשות דבר משמעו שהעניינים יימשכו כפי שהיו, כולל הסוף הבלתי נמנע.

כבן, חשתי קרוע מההתלבטות, ואמי, עליה השלום, לא הייתה במצב לקבל בעצמה את ההחלטה. החלטתי לפנות אל הרבי. רציתי את ברכתו ואת עצתו.

הרבי לא הכיר אותי, לא הכיר את אמי, ולא ידע דבר על המשפחה... אבל כשסיפרתי לו על הדילמה, הוא הסתכל עלי וראיתי דמעות בעיניו. הוא הגיב כאילו היה אחי, והרגשתי שאני דן ומשוחח על הבעיה עם אח שלי.

עצתו הייתה שצריכים לנתח, אולם לא זו נקודת הסיפור. מה שהדהים אותי הייתה התגובה והרגישות שלו. היה לו מבט קדוש, והוא הקרין המון חמלה. הייתי רוצה לתאר את מבע פניו ואת עיניו הכחולות החודרות, אבל אני חושש שמילותיי יחטיאו את המטרה. חשתי חיבור רגשי מידיי – כמו שנאמר, "דברים היוצאים מן הלב, נכנסים אל הלב" – חשתי שאני נמצא במחיצת איש אמת, איש אלוקים.

גם אילולא אמר לי דבר, הייתי יוצא עם משהו, מעצם המפגש אתו.

בביקור זה לא באתי כנציג של 'ישראל הצעיר' – לא הזכרתי דבר וחצי דבר על היותי מנכ"ל ישראל הצעיר – באתי סתם כיהודי המבקש את ברכתו ועצתו בעניין אישי. וזה שהוא

הפגין כזו אמפתיה, כזה רגש, כזו אכפתיות ודאגה... זה כשלעצמו יוצא מן הכלל.

הפליאה אותי היכולת שלו להתייחס לכל אדם, לכל קהילה, באותה עוצמה. אני משוכנע שהחלטות של הרבי בזירה העולמית, התקבלו אצלו באותה מידה של הבנה מעמיקה שהוא גילה כלפי כל אדם פרטי שבא לפגוש אותו בעניין שולי לכאורה, ועם אותו עומק של אכפתיות שגילה כלפיי.

וזה מביא אותי אל הביקור השני שלי אצל הרבי.

התברר לי שרבים מדי מבין הגברים והנשים שומרי המצוות שיצאו ללימודים במכללות מחוץ לעיר, זנחו את יהדותם ואף התבוללו, ר"ל. בתחילה המספרים עמדו על כשלושה אחוזים, אך שיעור זה הלך ועלה בקצב מהיר, והנתונים הבהילו אותי. זימנתי את כל מנהלי ישראל הצעיר והכרזתי, "יש לנו בעיה!" ישבנו ודנו בבעיה, והחלטנו להיוועץ בכמה מנהיגים יהודיים כיצד עלינו לפעול.

זכור לי שאחד מהם אמר שעלינו לוודא שיהיו יותר מרצים שומרי תורה ומצוות במכללות. ובכן, זה לא היה בשליטתנו. אחר אמר שעלינו לוודא שבתי הספר התיכוניים היהודיים יחדירו יותר יהדות בתלמידיהם, כך שיוכלו לעמוד בפני

«

למקום אחד בזמנים הרגישים ביותר. הזמן בו הם הכי פגיעים הוא לא בכיתות, שם כל אחד עסוק בסיכומים ובציונים שלו, אלא דווקא בסביבה שמחוץ לכיתה. הדבר הטוב ביותר יהיה לייסד 'מועדוני הסעדה' כשרים בקמפוסים של המכללות".

זה היה הפתרון המעשי שלו, וזה היה משהו שהיינו מסוגלים לבצע, ושאכן ביצענו. ישראל הצעיר הקימה מועדוני הסעדה כשרים, שזכו להצלחה גדולה מאד. המועדונים הללו הפכו למקום שבו גברים ונשים שומרי מצוות יכלו לסעוד, להיפגש ולבלות יחד, ולהיות מוגנים מפני השפעות חיצוניות.

מבין כל העצות שנתנו לנו, היחידה שהייתה מעשית וישימה מבחינתנו הייתה עצתו של הרבי מליובאוויטש. והיא הוכיחה את עצמה!

הרב אפרים שטורם כיהן 45 שנה בארגון ישראל הצעיר ('יאנג איזראל'), מתוכן 36 שנה כמנכ"ל וכסגן נשיא הוועד העולמי של הארגון. הוא רואיין בביתו בפאר רוקאוויי, ניו יורק, בחודש חשוון תשס"ח (2007).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"א (1950) – אחרי סיום תפילת כל נדרי ותפילת ערבית, החל הרבי באמירת ספר תהלים כולו. מאז, נתקבל הדבר כמנהג חב"ד. ¹ יום כיפור

< תשל"ז (1976) – בעת תפילת נעילה, ביקש הרבי שכל הבנים מתחת לגיל בר-מצווה "שמשוגלים להתפלל" יבואו לקדמת 770 ויעמדו בסמוך אליו במהלך תפילת נעילה. הילדים עמדו חלקם על הבימה של הרבי, וחלקם על הרצפה סביב הבימה. ² יום כיפור

< תשנ"ט (1989) – הרבי חילק מעטפה ובתוכה מכתב לרגל השנה החדשה, הממוען "אל בני ובנות ישראל, בכל מקום שהם"; מאמר חדש של הצמח צדק, האדמו"ר השלישי לשושלת אדמו"רי חב"ד, שנדפס לראשונה, ופיסת עוגת דבש (לעקאח). החלוקה ערכה כארבע שעות וחצי, במהלכן עמד הרבי על רגליו ואיחל לאלפי גברים, נשים וילדים ברכת "שנה טובה ומתוקה".²

ו' בתשרי

1 ימי בראשית, עמ' 255
2 בית חיינו, גליון 14, עמ' 2

הלחצים והאווירה השוררת במכללות. כיצד היינו יכולים להשיג זאת? אחר אמר שעלינו לצאת בהכרזה מטעם ארגון ישראל הצעיר שאסור לאיש לשלוח את ילדיו למכללה מחוץ לעיר. אולם, לא היה בידינו כוח השפעה כה עוצמתי.

ואז הלכנו אל הרבי. הרבי היה המרתק מכולם, משום שהייתה לו היכולת לדבר אל הפרט, ובה בעת לקחת בחשבון את המכלול. הייתה לו היכולת לראות אל מעבר לתסמינים, ולרדת אל שורש הבעיה.

הרבי ניתח

עבורנו את המצב לאשורו. הוא אמר, "בברלין, אם היית יהודי שומר תורה ומצוות, או אם היית בן כל דת אחרת, היית נאלץ להגן על אמונתך הדתית; היית צריך להיות מסוגל להשיב מענה לאנשים אחרים שקראו תיגר כנגד אמונתך; היית צריך להכיר היטב את הפילוסופיה של דתך על מנת להגן עליה. אך האמריקאים אינם מעוניינים בהגנה על פילוסופיות דתיות. מה שמעניין אותם יותר זוהי עקביות. אם אדם נוהג על פי אמונתו הדתית בעקביות, הרי האמריקאי הממוצע יגלה כלפיו יחס של כבוד.

"אם כן, הבה נבחן מהי עקביות. בחור או בחורה דתיים יוצאים ללמוד במכללה מחוץ לעיר, ואומרים להורים: 'אל תדאגו, אשמור שבת, ואשמור כשרות. אוכל בכל יום גבינת קוטג' לארוחת צהריים, סלט לארוחת ערב, וקורן פלקס לארוחת בוקר... אסתדר כך במשך ארבע שנים'. אולי הם מתכוונים לכך, אולי לא. נניח שכן. אבל, האם הם מסוגלים בכלל לעשות זאת?"

"תארו לעצמכם אדם צעיר יושב בחדר האוכל של המכללה עם חברים בני גילו שאינם יהודיים. כמה זמן יחזיק מעמד כך, לחבוש כיפה ולאכול גבינת קוטג' כל יום ויום? ומה יעשה כאשר בחורה תגיד לו, 'טעם מהמנה שלי, זה ממש טעים!' האם יוכל לסרב לה? זה רק עניין של זמן עד שיופעל עליו לחץ חברתי – לא מתוך כוונה להלחיץ, וגם לא מתוך התנגדות שלהם למה שהוא עושה, אלא פשוט כי כך הם החיים. ובאווירה הליברלית הזו של חיי הקמפוס, איך יצליח לעמוד מפני אותו לחץ?"

ואז הרבי נתן לנו את עצתו: "מה שעליכם לעשות הוא ליזום תכנית שתצליח לכנס את כל הגברים והנשים היהודיות

לעילוי נשמת

שלמה בן מרדכי יצחק ז"ל

ע"י עמי ואירים אהובה פיקובסקי

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015

ההדפסה וההפצה לע"נ

הרה"ח ר' יהודה לייב בן ר' מרדכי ע"ה וזוגתו מרת איטא בת ר' שלמה ע"ה ביסטריצקי